

Dosarul nr. 3ra-744/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, Gr. Dașchevici, V. Clima)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Leonid Habarov,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Habarov împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” privind contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, s-a casat hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o nouă decizie prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Habarov împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” privind contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului și repararea prejudiciului moral

c o n s t a t ă:

La 16 august 2018, Leonid Habarov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termoelectrica” privind contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Leonid Habarov a indicat că la 20 iulie 2018, a depus la SA „Termoelectrica” cerere prin care a solicitat încheierea contractului de furnizare a energiei termice și instalarea dispozitivului de calculare a energiei în conformitate cu Legea nr. 92 din 29 mai 2017 cu privire la energia termică consumată și promovarea cogenerării.

Reclamantul a relatat că la 02 august 2018 a primit scrisoarea SA „Termoelectrica” nr. 75/1564, prin care s-a refuzat în încheierea contractului de furnizare a energiei termice și instalarea dispozitivului de calculare a energiei cu Leonid Habarov.

Reclamantul a susținut că refuzul emis de SA „Termoelectrica” urmează a fi anulat de instanța de judecată, deoarece acest refuz contravine prevederilor Legii nr. 92 din 29 mai 2017 cu privire la energia termică consumată și promovarea cogenerării.

Reclamantul Leonid Habarov a solicitat admiterea acțiunii, anularea refuzului SA „Termoelectrica” nr. 79/1564dc din 02 august 2018, obligarea SA „Termoelectrica” de a încheia cu Leonid Habarov contract de furnizare a energiei termice pentru locul de consum situat în mun. Chișinău, bd. Moscova, ap. 325 și de a instala echipamentul de măsurare în conformitate cu prevederile art. 43 din Legea nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică consumată și promovarea cogenerării, repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Habarov împotriva SA „Termoelectrica” privind contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului și repararea prejudiciului moral, s-a considerat neîntemeiat răspunsul SA „Termoelectrica” nr. 15/1564dc din 02 august 2018, s-a obligat SA „Termoelectrica” să încheie cu Leonid Habarov contract de furnizare a energiei termice pentru locul de consum situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 5, ap. 325 și să instaleze echipamentul de măsurare în conformitate cu prevederile art. 43 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, s-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Leonid Habarov suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, s-a casat hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o nouă decizie prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Habarov împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” privind contestarea actului administrativ, obligarea încheierii contractului și repararea prejudiciului moral.

Instanța de apel a stabilit că la 20 iulie 2018, Leonid Habarov a depus în adresa SA „Termoelectrica” cerere/plângere prin care a solicitat încheierea contractului direct de furnizare a energiei termice. Prin răspunsul SA „Termoelectrica” nr. 79/1564dc din 01 august 2018, cererea depusă de Leonid Habarov a fost respinsă. Motivația expusă în răspunsul SA „Termoelectrica” s-a axat pe faptul că, consumatorul Leonid Habarov nu întrunește condițiile legale pentru a fi încheiat contract direct de furnizare a energiei termice.

Instanța de apel a indicat că furnizorul de energie termică, care în municipiul Chișinău este societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, poate încheia contracte de furnizare a energiei termice doar în cazul în care consumatorul întrunește condițiile stabilite de lege în acest sens. Astfel, legiuitorul a identificat expres că, condițiile obligatorii care urmează a fi respectate de consumator, în cazul contractelor de furnizare a energiei termice în sectorul rezidențial sunt: racordarea instalațiilor de utilizare a energiei termice a solicitantului la rețeaua termică a furnizorului, încheierea unui singur contract de furnizare a energiei termice cu administratorul fondului locativ, în cazul blocurilor de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că apartamentul lui Leonid Habarov nu deține instalațiile de utilizare a energiei termice racordate la rețeaua termică a furnizorului, iar blocul locativ are proiectat un sistem colectiv de alimentare cu energie termică. Prin urmare SA „Termoelectrica” nu poate fi obligată să încheie contract de furnizare a energiei termice cu Leonid Habarov, deoarece reclamantul nu întrunește

condițiile stabilite de legiuitor pentru a fi încheiat cu el contract direct de furnizare a energiei termice. Argumentele reclamantului de întrunire a condițiilor tehnice de furnizare a energiei termice direct, nu pot fi reținute, ori la caz se confundă condițiile tehnice de livrare a energiei termice și condițiile tehnice de contractare individuală prin modificarea celei colective. Refuzul contractării directe/individuale se axează pe necesitatea parcurgerii unor faze, instituite de lege, pe care, reclamantul în calitate de locatar nu le-a realizat.

Având în vedere respingerea solicitărilor reclamantului Leonid Habarov cu privire la anularea refuzului și obligarea încheierii contractului, urmează a fi respinsă și solicitarea cu privire la repararea prejudiciului moral, așa cum această cerință este subsecventă cerințelor de bază, și poate fi admisă doar în cazul anulării refuzului și obligării încheierii contractului de furnizare a energiei termice.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 05 iunie 2020, Leonid Habarov a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul Leonid Habarov a indicat că își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a invocat că la 20 iulie 2018, a depus la SA „Termoelectrica” cerere prin care a solicitat încheierea contractului de furnizare a energiei termice și instalarea dispozitivului de calculare a energiei în conformitate cu Legea nr. 92 din 29 mai 2017 cu privire la energia termică consumată și promovarea cogenerării.

Recurentul a relatat că la 02 august 2018 a primit scrisoarea SA „Termoelectrica” nr. 75/1564, prin care s-a refuzat în încheierea contractului de furnizare a energiei termice și instalarea dispozitivului de calculare a energiei cu Leonid Habarov.

Recurentul a susținut că refuzul emis de SA „Termoelectrica” urmează a fi anulat de instanța de judecată, deoarece acest refuz contravine prevederilor Legii nr. 92 din 29 mai 2017 cu privire la energia termică consumată și promovarea cogenerării.

La 26 iunie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” copia recursului declarat de Leonid Habarov împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 96 vol. I).

Completul specializat relevă că SA „Termoelectrica” a recepționat copia recursului expediat de Leonid Habarov, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 98 vol. I).

Intimata SA „Termoelectrica” nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Leonid Habarov împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la

22 ianuarie 2020. Decizia recurată a fost notificată recurentului prin intermediul avocatului Ivan Ponici la 18 martie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 86, vol. I).

Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.55 din 17 martie 2020 a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie -15 mai 2020.

Prin dispoziția nr. 1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, termenul de declarare a recursului pentru Leonid Habarov, după întrerupere, a început a curge de la data de 16 mai 2020 și care expiră la data d 15 iunie 2020.

În aceste circumstanțe recursul depus de Leonid Habarov la 05 iunie 2020, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de recurentul Leonid Habarov este inadmisibil.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Leonid Habarov se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan